TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. birželio 8 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Sąjungos pilietybė — SESV 21 straipsnis — Teisė laisvai judėti ir apsigyventi valstybių narių teritorijoje — Asmuo, turintis valstybės narės, kurioje yra jo įprasta gyvenamoji vieta, ir valstybės narės, kurioje gimė, pilietybes — Pavardės keitimas valstybėje narėje, kurioje asmuo gimė ir kuri nėra jo įprasta gyvenamoji vieta — Pavardė, atitinkanti gimstant gautą pavardę — Prašymas įtraukti šią pavardę į gyvenamosios vietos valstybės narės civilinės būklės aktų registrą — Šio prašymo atmetimas — Atmetimo pagrindas — Pavardės neįgijimas įprastai gyvenant valstybėje narėje — Kitų procedūrų egzistavimas nacionalinėje teisėje, siekiant pripažinti tokią pavardę“

Byloje C-541/15

dėl *Amtsgericht Wuppertal* (Vupertalio apylinkės teismas, Vokietija) 2015 m. rugsėjo 24 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2015 m. spalio 16 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje, pradėtoje

Mircea Florian Freitag,

dalyvaujant:

Angela Freitag,

Vica Pavel,

Stadt Wuppertal,

Oberbürgermeister der Stadt Wuppertal,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Ilešič, teisėjai A. Prechal, A. Rosas (pranešėjas), C. Toader ir E. Jarašiūnas,

generalinis advokatas M. Szpunar,

posėdžio sekretorius R. Schiano, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. rugsėjo 15 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos M. Hellmann, T. Henze ir J. Mentgen,

* Proceso kalba: vokiečių.

— Portugalijos vyriausybės, atstovaujamos L. Inez Fernandes, M. Figueiredo ir M. Castelo-Branco,

— Rumunijos vyriausybės, atstovaujamos A. Wellman ir R. H. Radu,

— Europos Komisijos, atstovaujamos E. Montaguti ir G. von Rintelen,

susipažinęs su 2016 m. lapkričio 24 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 18 ir 21 straipsnių išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Mircea Florian Freitag inicijuotą bylą dėl teisėtai Rumunijoje įgytos pavardės pakeitimo pripažinimo Vokietijoje ir įtraukimo į civilinės būklės aktų registrą.

Teisinis pagrindas

Taikytinos Civilinio kodekso įvadinio įstatymo nuostatos

3 Pagrindinės bylos aplinkybėms taikytinos redakcijos 1994 m. rugsėjo 21 d. *Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuch* (Civilinio kodekso įvadinis įstatymas) (*BGBl*. 1994 I, p. 2494; klaidų ištaisymas *BGBl*. 1997 I, p. 1061) (toliau – EGBGB) 5 straipsnio „Asmens statusas“ 1 dalies pirmame ir antrame sakiniuose įtvirtinta:

„Kai daroma nuoroda į asmens pilietybės valstybės teisę ir kai asmuo turi kelias pilietybes, taikoma valstybės, su kuria šis asmuo turi glaudžiausią ryšį, visų pirma dėl savo įprastos gyvenamosios vietos arba gyvenimo, teisė. Jeigu asmuo yra ir Vokietijos pilietis, ši teisinė padėtis turi viršenybę.“

4 EGBGB 10 straipsnio „Asmens vardas ir pavardė“ 1 dalyje numatyta:

„Asmens vardui ir pavardei taikoma valstybės, kurios pilietis asmuo yra, teisė.“

5 EGBGB 48 straipsnyje „Kitoje Sąjungos valstybėje narėje įgyto asmenvardžio pasirinkimas“ nustatyta:

„Kai asmenvardžiui taikoma Vokietijos teisė, deklaravęs civilinės metrikacijos skyriuje, asmuo gali pasirinkti įprastai gyvenant kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje įgytą ir ten į civilinės būklės aktų registrą įtrauktą asmenvardį, jeigu tai nėra akivaizdžiai nesuderinama su pagrindiniais Vokietijos teisės principais. Asmenvardžio pasirinkimas galioja nuo įtraukimo į kitos valstybės narės civilinės būklės aktų registrą dienos, išskyrus atvejus, kai asmuo aiškiai pareiškia, kad asmenvardžio pasirinkimas turi galioti tik į ateitį. Ši deklaracija turi būti oficialiai patvirtinta. <…>“

Įstatymas dėl vardų ir pavardžių keitimo

6 Vokietijos teisėje asmenvardžio pakeitimas yra reglamentuojamas viešosios teisės, tiksliau, taikant procedūrą, numatytą 1938 m. sausio 5 d. *Gesetz über die Änderung von Familiennamen und Vornamen* (*NamÄndG*) (Įstatymas dėl vardų ir pavardžių keitimo) (*RGBl*. 1938 I, p. 9) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2008 m. gruodžio 17 d. įstatymo (*BGBl*. 2008 I, p. 2586) (toliau – Įstatymas dėl vardų ir pavardžių keitimo) 54 straipsniu.

7 Įstatymo dėl vardų ir pavardžių keitimo 1 straipsnyje nurodyta:

„Vokietijos piliečio ar asmens be pilietybės, kurio nuolatinė arba įprasta gyvenamoji vieta yra [Vokietijoje], pavardė jo prašymu gali būti pakeista.“

8 Šio įstatymo 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Pavardė gali būti keičiama tik dėl svarbios priežasties.“

9 Pagal Įstatymo dėl vardų ir pavardžių keitimo 3 straipsnio 2 dalį bylos faktinės aplinkybės, kurios yra reikšmingos sprendimui priimti, turi būti vertinamos savo iniciatyva.

10 Pagal šio Įstatymo 5 straipsnio 1 dalį prašymas pakeisti pavardę turi būti pateiktas žemiausios pakopos administracinės valdžios institucijai, kurios veiklos teritorijoje yra prašymo teikėjo nuolatinė gyvenamoji vieta arba gyvenamoji vieta.

11 1980 m. rugpjūčio 11 d. *Allgemeine Verwaltungsvorschrift zum Gesetz über die Änderung von Familiennamen und Vornamen* (*NamÄndVw*) (Bendrosios administracinės nuostatos dėl Įstatymo dėl vardų ir pavardžių keitimo) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2014 m. vasario 11 d. administracinėmis nuostatomis (2014 m. vasario 18 d. *BAnz AT*, B2) (toliau – Įstatymo dėl vardų ir pavardžių keitimo įgyvendinimo nuostatos), 27 punkto 1 dalyje nurodyta:

„Asmenvardžius detaliai ir apskritai išsamiai reglamentuoja atitinkamos civilinės teisės nuostatos. Asmenvardžio pakeitimu, kurį reglamentuoja viešoji administracinė teisė, siekiama panaikinti žalingas konkretaus atvejo pasekmes. Tai išimtinė procedūra. Todėl pirmiausia reikia patikrinti, ar užsibrėžto tikslo negalima pasiekti asmenvardžio pakeitimo deklaracija, vadovaujantis civiline teise, arba teismo, sprendžiančio globos klausimus, nutartimi.“

12 Šių nuostatų 28 punkte nustatyta:

„Pavardė gali būti keičiama tik dėl svarbios priežasties. Svarbia priežastimi laikytinas toks atvejis, kai teisėtas pareiškėjo interesas <…> pakeisti pavardę yra viršesnis nei galimai priešingi kitų suinteresuotųjų šalių teisėti interesai <…> ir su pavarde susiję principai, kylantys iš teisinių nuostatų, įskaitant pavardės socialinę reguliavimo funkciją ir viešąjį interesą išlaikyti pavardę <…>“

13 Pagal minėtų nuostatų 31 punktą:

„Jei iš interesų įvertinimo, kuris turi būti atliktas pagal 28 punktą, matyti, kad pareiškėjas turi viršesnį teisėtą interesą pakeisti savo pavardę ir dėl to egzistuoja svarbi tokio pakeitimo priežastis, paraiška paprastai turi būti priimta. Aplinkybės, į kurias jau buvo atsižvelgta atliekant interesų vertinimą, siekiant nustatyti svarbios priežasties egzistavimą, negali būti pakartotinai svarstomos kaip savo nuožiūra taikomi pagrindai. Jeigu svarbios priežasties pakeisti pavardę nėra, prašymas turi būti atmestas.“

14 Įstatymo dėl vardų ir pavardžių keitimo įgyvendinimo nuostatų 49 punkte numatyta:

„Jeigu Vokietijos pilietis, kuris turi ir kitos valstybės pilietybę, pagal kitos valstybės, kurios pilietis jis taip pat yra, teisę turi kitą pavardę nei ta, kurią jis turi teisiškai turėti įstatymo taikymo teritorijoje, šį su pavarde susijusį neaiškumą galima pašalinti, pavardę, kurią privaloma turėti Vokietijos teisės taikymo teritorijoje, pakeičiant pavarde, kurią privaloma turėti pagal kitos valstybes teisę. Tačiau, jeigu suinteresuotasis asmuo atsisako kitos pavardės, jis turi kreiptis į kitos valstybės, kurios pilietybę taip pat turi, valdžios institucijas.“

15 Jeigu kompetentinga administracinės valdžios institucija atsisako pakeisti pavardę, tokį sprendimą dėl atsisakymo galima apskųsti administracine tvarka. Tačiau, kai kompetentinga administracinės valdžios institucija tenkina prašymą pakeisti pavardę, ji užtikrina, kad informacija apie pavardės pakeitimą būtų atnaujinta arba įtraukta į civilinės būklės aktų registrą.

Pagrindinės bylos aplinkybės ir prejudicinis klausimas

16 Ieškovas pagrindinėje byloje gimė 1986 m. balandžio 25 d. Rumunijoje, gavo pavardę Pavel. Jis yra Rumunijos piliečių Angelos Freitag ir Vica Pavel vaikas ir turi Rumunijos pilietybę.

17 Išsituokus tėvams, jo motina ištekėjo už Vokietijos piliečio Freitag.

18 1997 m. gegužės 21 d. teismo sprendimu jis įsivaikino ieškovą pagrindinėje byloje, taip pat šis įgijo Vokietijos pilietybę ir jo pavardė nuo tuo laiko buvo Freitag.

19 2013 m. liepos 9 d. Brašovo apskrities tarybos (Rumunija) sprendimu ieškovo pagrindinėje byloje pavardė jo prašymu vėl pakeista į pavardę Pavel. Vykstant pavardės keitimo Rumunijoje procedūrai ieškovas pagrindinėje byloje įprastai gyveno Vokietijoje.

20 Vėliau ieškovas pagrindinėje byloje kreipėsi į *Standesamt der Stadt Wuppertal* (Vupertalio civilinės metrikacijos skyrius, Vokietija), pateikė naują Rumunijos pasą, išduotą Pavel pavarde, ir paprašė pripažinti pavardės keitimą, taip pat atitinkamai pagal Vokietijos teisę pakeisti su juo susijusį įrašą šios šalies civilinės būklės aktų registre.

21 Abejodamas dėl galimybės paskesnį aktą įtraukti į civilinės būklės aktų registrą Vupertalio civilinės metrikacijos skyrius ir *Oberbürgermeister der Stadt Wuppertal* (Vupertalio meras, Vokietija), atliekantis žemiausios pakopos civilinės būklės aktų priežiūros įstaigos funkciją, perdavė klausimą nagrinėti *Amtsgericht Wuppertal* (Vupertalio apylinkės teismas, Vokietija).

22 Kaip nurodo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, tuo metu, kai Rumunijoje vyko pavardės pakeitimo procedūra, ieškovas pagrindinėje byloje nuolat gyveno Vokietijoje, todėl negalima taikyti EGBGB 48 straipsnio, nes pagal šią nuostatą teisė pasirinkti kitoje Sąjungos valstybėje narėje įgytą asmenvardį susiejama su sąlyga, kad atitinkamas asmenvardis turi būti įgytas įprastai gyvenant toje kitoje valstybėje narėje, o nagrinėjamu atveju ši sąlyga nėra įvykdyta.

23 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas patikslina, kad EGBGB 48 straipsnio taip pat neįmanoma taikyti pagal analogiją. Iš dokumentų, susijusių su teisėkūros procedūra, matyti, kad teisės aktų leidėjas norėjo įgyvendinti reikalavimus, kylančius iš 2008 m. spalio 14 d. Sprendimo *Grunkin ir Paul* (C-353/06, EU:C:2008:559), ir kad jis žinojo apie tai, jog ši nuostata netaikoma nė vienai situacijai, susijusiai su pavardės skirtumais.

24 Taigi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas kelia klausimą, ar pagal SESV 18 ir 21 straipsnius privaloma pripažinti kitoje valstybėje narėje pakeistą asmenvardį, jeigu suinteresuotasis asmuo neturi įprastos gyvenamosios vietos toje kitoje valstybėje narėje, tačiau dėl savo dvigubos pilietybės turi kitokį ryšį su ja.

25 Šiomis aplinkybėmis *Amtsgericht Wuppertal* (Vupertalio apylinkės teismas, Vokietija) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar SESV 18 ir 21 straipsnius reikia aiškinti taip, kad valstybės narės institucijos privalo pripažinti šios valstybės piliečio asmenvardžio pakeitimą, kai šis pilietis kartu yra ir kitos valstybės narės pilietis ir toje valstybėje narėje dėl ne su šeimos teisinio statuso pasikeitimu susijusio asmenvardžio pakeitimo įgijo (susigrąžino) pavardę, kurią gavo gimdamas, nors pavardė pakeista ne jam nuolat gyvenant kitoje valstybėje narėje ir jo paties prašymu?“

Dėl prejudicinio klausimo

Pirminės pastabos

26 Pirmiausia svarbu nurodyti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas remiasi EGBGB 48 straipsniu, savo klausimu siekdamas išsiaiškinti, ar pagal SESV 18 ir 21 straipsnius draudžiama kompetentingoms valstybės narės institucijoms atsisakyti pripažinti šios valstybės narės piliečio teisėtai kitoje valstybėje narėje, kurios pilietybę jis taip pat turi, įgytą pavardę, kai toje kitoje valstybėje narėje šis asmuo neturėjo įprastos gyvenamosios vietos.

27 Atkreiptinas dėmesys į tai, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas savo prašyme mini atskiros procedūros, kurią taip pat pabrėžė Vokietijos vyriausybė ir Europos Komisija, galimybę, kurią reglamentuoja viešoji teisė, kuri numatyta Įstatyme dėl vardų ir pavardžių keitimo ir kurios pagrindu asmuo gali kreiptis į administracinę instituciją su prašymu pakeisti pavardę.

28 Pasak Vokietijos vyriausybės, ši procedūra, nurodyta Įstatyme dėl vardų ir pavardžių keitimo, yra taikoma tokiais atvejais, kaip ieškovo pagrindinėje byloje, nes, nors iš esmės jam yra taikomas EGBGB 48 straipsnis, tačiau ieškovas pagrindinėje byloje netenkina pagal šią nuostatą reikalaujamos įprasto gyvenimo kitoje valstybėje narėje sąlygos. Kaip nurodo Vokietijos vyriausybė, Įstatyme dėl vardų ir pavardžių keitimo nustatytos procedūros pagrindu asmuo, kurio situacija panaši kaip ir ieškovo pagrindinėje byloje, gali įgyti teisę turėti tą pavardę, kurią įgijo pagal kitos valstybės narės teisės aktus, pateikdamas prašymą kompetentingai administracinės valdžios institucijai.

29 Vykstant nacionalinių teismų ir Teisingumo Teismo bendradarbiavimo procedūrai, pastarasis turi pateikti nacionaliniam teismui naudingą atsakymą, kuris leistų šiam išspręsti nagrinėjamą bylą. Tokiu atveju Teisingumo Teismui gali tekti performuluoti jam pateiktus klausimus (be kita ko, žr. 2013 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Betriu Montull*, C-5/12, EU:C:2013:571, 40 punktą).

30 Šiomis aplinkybėmis reikia suprasti, kad nacionalinio teismo pateiktu klausimu iš esmės siekiama išsiaiškinti, ar SESV 18 ir 21 straipsnius reikia aiškinti taip, kad pagal juos draudžiama valstybės narės metrikacijos skyriui atsisakyti pripažinti ir įtraukti į civilinės būklės aktų registrą šios valstybės narės piliečio teisėtai kitoje valstybėje narėje, kurios pilietybę jis taip pat turi, įgytą pavardę, kuri atitinka jo gimstant gautą pavardę, remiantis nacionalinės teisės nuostata, pagal kurią galimybė įtraukti asmenvardį, deklaravus civilinės metrikacijos skyriuje, įgyvendinama su sąlyga, kad šis asmenvardis įgytas įprastai gyvenant toje kitoje valstybėje narėje, nors kitos nacionalinės teisės nuostatos leidžia tokiam piliečiui pateikti prašymą dėl asmenvardžio pakeitimo kitai institucijai, kuri gali savo nuožiūra spręsti dėl šio prašymo.

31 Pridurtina, kad, remiantis suformuota Teisingumo Teismo jurisprudencija, SESV 21 straipsnyje įtvirtinta ne tik teisė laisvai judėti ir apsigyventi valstybių narių teritorijoje, bet ir bet kokios diskriminacijos dėl pilietybės draudimas. Todėl ieškovo pagrindinėje byloje situaciją reikia nagrinėti

atsižvelgiant į šią vienintelę nuostatą (2011 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Runevič-Vardyn ir Wardyn*, C-391/09, EU:C:2011:291, 65 punktas; pagal analogiją žr. 2016 m. birželio 2 d. Sprendimo *Bogendorff von Wolffersdorff*, C-438/14, EU:C:2016:401, 34 punktą).

Dėl Sąjungos teisės taikymo srities

32 Pirmiausia reikia išanalizuoti, ar ieškovo pagrindinėje byloje situacija patenka į Sąjungos teisės materialinę taikymo sritį, visų pirma, ar jo situacijai taikomos normos, kuriose reglamentuojamas Sąjungos piliečio teisės laisvai judėti įgyvendinimas ir draudžiama diskriminacija.

33 Kaip matyti iš suformuotos jurisprudencijos, nors pagal dabar galiojančią Sąjungos teisę asmenvardžių užrašymą civilinės būklės aktų įrašuose reglamentuojančios taisyklės priklauso valstybių narių kompetencijai, įgyvendindamos šią kompetenciją jos privalo laikytis Sąjungos teisės ir, konkrečiai tariant, SESV nuostatų dėl visiems Sąjungos piliečiams pripažintos laisvės judėti ir apsigyventi valstybių narių teritorijoje (2003 m. spalio 2 d. Sprendimo *Garcia Avello*, C-148/02, EU:C:2003:539, 25 punktas; 2008 m. spalio 14 d. Sprendimo *Grunkin ir Paul*, C-353/06, EU:C:2008:559, 16 punktas; 2010 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Sayn-Wittgenstein*, C-208/09, EU:C:2010:806, 38 ir 39 punktai; 2011 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Runevič-Vardyn ir Wardyn*, C-391/09, EU:C:2011:291, 63 punktas ir 2016 m. birželio 2 d. Sprendimo *Bogendorff von Wolffersdorff*, C-438/14, EU:C:2016:401, 32 punktas).

34 Pagal suformuotą jurisprudenciją ryšį su Sąjungos teise turi vienos valstybės narės piliečiai, teisėtai gyvenantys kitos valstybės narės teritorijoje (2003 m. spalio 2 d. Sprendimo *Garcia Avello*, C-148/02, EU:C:2003:539, 27 punktas). Taip yra ir ieškovo pagrindinėje byloje atveju; jis turi Rumunijos pilietybę ir gyvena Vokietijos Federacinės Respublikos, kurios pilietybę taip pat turi, teritorijoje.

Dėl laisvo judėjimo ribojimo, kaip tai suprantama pagal SESV 21 straipsnį, buvimo

35 Reikia priminti, kad Teisingumo Teismas ne kartą yra nusprendęs, kad valstybės narės teisės nuostatos, dėl kurių tos valstybės narės piliečiai atsiduria mažiau palankioje situacijoje tik todėl, kad pasinaudojo teise laisvai judėti ir apsigyventi kitoje valstybėje narėje, yra SESV 21 straipsnio 1 dalyje kiekvienam Sąjungos piliečiui pripažintų laisvių apribojimas (2008 m. spalio 14 d. Sprendimo *Grunkin ir Paul*, C-353/06, EU:C:2008:559, 21 punktas; 2010 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Sayn-Wittgenstein*, C-208/09, EU:C:2010:806, 53 punktas; 2011 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Runevič-Vardyn ir Wardyn*, C-391/09, EU:C:2011:291, 68 punktas ir 2016 m. birželio 2 d. Sprendimo *Bogendorff von Wolffersdorff*, C-438/14, EU:C:2016:401, 36 punktas).

36 Iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos taip pat matyti, kad valstybės narės valdžios institucijų atsisakymas pripažinti šios valstybės narės piliečio, pasinaudojusio teise laisvai judėti ir turinčio ir kitos valstybės narės pilietybę, pavardę, kuri jam buvo suteikta pastarojoje valstybėje narėje, gali trukdyti įgyvendinti SESV 21 straipsnyje įtvirtintą teisę laisvai judėti ir apsigyventi valstybių narių teritorijoje. Iš tikrųjų gali kilti painiavos ir nepatogumų dėl to paties asmens turimų dviejų skirtingų asmenvardžių (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 2 d. Sprendimo *Bogendorff von Wolffersdorff*, C-438/14, EU:C:2016:401, 37 punktą).

37 Šiuo klausimu reikia priminti, kad daugelyje kasdienio gyvenimo situacijų tiek viešoje, tiek privačioje sferoje reikia pateikti savo tapatybės, o šeimos atveju – tarp įvairių šeimos narių egzistuojančių ryšių įrodymą (2011 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Runevič-Vardyn ir Wardyn*, C-391/09, EU:C:2011:291, 73 punktas ir 2016 m. birželio 2 d. Sprendimo *Bogendorff von Wolffersdorff*, C-438/14, EU:C:2016:401, 43 punktas).

38 Dviejų valstybių narių pilietybę turinčiam asmeniui, kaip antai ieškovui pagrindinėje byloje, egzistuoja konkretus pavojus, jog dėl skirtingų pavardžių, t. y. Pavel ir Freitag, jam teks pareiga išsklaidyti abejones dėl savo asmens tapatybės ir jo teikiamų dokumentų ar juose esančių duomenų tikrumo, o

tai, kaip nusprendė Teisingumo Teismas, laikoma aplinkybe, galinčia apsunkinti naudojimąsi iš SESV 21 straipsnio išplaukiančia teise (žr. 2010 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Sayn-Wittgenstein*, C-208/09, EU:C:2010:806, 70 punktą ir 2016 m. birželio 2 d. Sprendimo *Bogendorff von Wolffersdorff*, C-438/14, EU:C:2016:401, 40 punktą).

39 Vadinasi, valstybės narės civilinės metrikacijos skyriaus atsisakymas pripažinti ir įtraukti į civilinės būklės aktų registrą šios valstybės narės piliečio teisėtai kitoje valstybėje narėje, kurios pilietybę jis taip pat turi, įgytą asmenvardį, remiantis nacionalinės teisės nuostata, pagal kurią galimybė įtraukti asmenvardį, deklaravus civilinės metrikacijos skyriuje, įgyvendinama su sąlyga, kad šis asmenvardis buvo įgytas įprastai gyvenant toje kitoje valstybėje narėje, gali trukdyti įgyvendinti SESV 21 straipsnyje įtvirtintą teisę laisvai judėti ir apsigyventi valstybių narių teritorijoje.

40 Vis dėlto Vokietijos vyriausybė pažymi, jog dėl to, kad Vokietijos teisėje yra ir kitų teisinių pagrindų pakeisti asmenvardį suinteresuotojo asmens prašymu, t. y. atitinkamos Įstatymo dėl vardų ir pavardžių keitimo nuostatos, nėra jokių laisvo asmenų judėjimo kliūčių, kurių galėtų kilti iš su asmenvardžiu susijusių neaiškumų. Iš tiesų, nors pagal Įstatymo dėl vardų ir pavardžių keitimo 3 straipsnio 1 dalį toks pakeitimas yra įgyvendinamas tik dėl svarbios priežasties, vis dėlto Įstatymo dėl vardų ir pavardžių keitimo įgyvendinimo nuostatų 49 punkte nurodyta, kad asmenvardžių skirtingumo pašalinimas, kiek tai susiję su dvigubą pilietybę turinčiais Vokietijos piliečiais, yra laikomas svarbia priežastimi. Todėl tokiu atveju, kaip nagrinėjamasis pagrindinėje byloje, teisėtai kitoje valstybėje narėje įgyta suinteresuotojo asmens pavardė gali būti pripažinta, pateikus prašymą kompetentingai administracinės valdžios institucijai, kaip numatyta Įstatyme dėl vardų ir pavardžių keitimo.

41 Šiuo atžvilgiu tam, kad teisės normos, kaip antai Vokietijos teisės normos dėl asmenvardžių, galėtų būti laikomos suderinamomis su Sąjungos teise, dėl nuostatų ar vidaus procedūros, pagal kurias galima pateikti prašymą pakeisti asmenvardį, neturi tapti neįmanoma ar pernelyg sunku įgyvendinti pagal SESV 21 straipsnį suteiktas teises. Sąjungos teisės požiūriu iš esmės nesvarbu, pagal kokią nacionalinės teisės nuostatą ar vidaus procedūrą ieškovas gali remtis savo teisėmis, susijusiomis su jo asmenvardžiu.

42 Iš tiesų, nesant Sąjungos teisės aktų dėl pavardžių, suteiktų pagal tėvo pavardę, keitimo, kiekviena valstybė narė savo vidaus teisės sistemoje turi sureguliuoti nacionalinėje teisėje numatytas procedūras, skirtas užtikrinti iš Sąjungos teisės kylančių asmenų teisių apsaugai, taip, kad, pirma, šios procedūros nebūtų mažiau palankios, nei taikomos vidaus teisės sistema grindžiamoms teisėms (lygiavertiškumo principas), ir, antra, dėl jų neturi tapti praktiškai neįmanoma arba pernelyg sunku naudotis Sąjungos teisės sistemoje nustatytomis teisėmis (veiksmingumo principas) (be kita ko, pagal analogiją žr. 2006 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Eman ir Sevinger*, C-300/04, EU:C:2006:545, 67 punktą; 2014 m. liepos 3 d. Sprendimo *Kamino International Logistics ir Datema Hellmann Worldwide Logistics*, C-129/13 ir C-130/13, EU:C:2014:2041, 75 punktą ir 2017 m. kovo 8 d. Sprendimo eur*o Park Service*, C-14/16, EU:C:2017:177, 36 punktą).

43 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi įvertinti, ar jis pats gali įgyvendinti SESV 21 straipsnyje įtvirtintas teises ir pripažinti teisę į asmenvardžio, įgyto tokiomis aplinkybėmis, kaip pagrindinėje byloje, pripažinimą, arba prireikus ieškovui pagrindinėje byloje pritaikyti viešosios teisės procedūrą, numatytą Įstatyme dėl vardų ir pavardžių keitimo

44 Kaip nurodyta šio sprendimo 40 punkte, Vokietijos vyriausybė teigia, kad pavardžių skirtingumo pašalinimas laikomas „svarbia priežastimi“ pagal Įstatymo dėl vardų ir pavardžių keitimo 3 straipsnio 1 dalį. Be to, diskrecija, kuria naudojasi Vokietijos kompetentingos institucijos, negali kvestionuoti piliečio, kaip antai ieškovo pagrindinėje byloje, naudojimosi iš SESV 21 straipsnio kylančiomis teisėmis.

45 Šiuo klausimu reikia pabrėžti, kad kompetentingos institucijos šia diskrecija turi naudotis taip, kad būtų užtikrintas visapusiškas SESV 21 straipsnio taikymas.

46 Itin svarbu, kad Vokietijos teisėje įtvirtinta procedūra, numatanti leidimą pakeisti asmenvardį, būtų tokio pobūdžio, kad užtikrintų, jog „svarbios priežasties“ buvimas būtų pripažintas tokiomis aplinkybėmis, kaip pagrindinės bylos, kai suinteresuotasis asmuo su valstybe nare, kurioje įgijo pavardę, turi kitokį ryšį negu įprasta gyvenamoji vieta, pavyzdžiui, pilietybę, tam, kad būtų leidžiama pripažinti kitoje valstybėje narėje įgytą asmenvardį.

47 Taigi į pateiktą klausimą reikia atsakyti, jog SESV 21 straipsnis aiškintinas taip, kad pagal jį draudžiama valstybės narės civilinės metrikacijos skyriui atsisakyti pripažinti ir įtraukti į civilinės būklės aktų registrą šios valstybės narės piliečio teisėtai kitoje valstybėje narėje, kurios pilietybę jis taip pat turi, įgytą pavardę, kuri atitinka jo gimstant gautą pavardę, remiantis nacionalinės teisės nuostata, pagal kurią galimybė įtraukti asmenvardį, deklaravus civilinės metrikacijos skyriuje, įgyvendinama su sąlyga, kad šis asmenvardis įgytas įprastai gyvenant toje kitoje valstybėje narėje, nebent nacionalinėje teisėje esama kitų nuostatų, leidžiančių pripažinti minėtą asmenvardį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

48 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

SESV 21 straipsnį reikia aiškinti taip, kad pagal jį draudžiama valstybės narės civilinės metrikacijos skyriui atsisakyti pripažinti ir įtraukti į civilinės būklės aktų registrą šios valstybės narės piliečio teisėtai kitoje valstybėje narėje, kurios pilietybę jis taip pat turi, įgytą pavardę, kuri atitinka jo gimstant gautą pavardę, remiantis nacionalinės teisės nuostata, pagal kurią galimybė įtraukti asmenvardį, deklaravus civilinės metrikacijos skyriuje, įgyvendinama su sąlyga, kad šis asmenvardis įgytas įprastai gyvenant toje kitoje valstybėje narėje, nebent nacionalinėje teisėje esama kitų nuostatų, leidžiančių pripažinti minėtą asmenvardį.

Parašai.